

Nr 220.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående reglering av avlönings- och pensioneringsförhållandena för f. d. landskanslisten vid länsstyrelsen i Västerbottens län O. M. Öhman; given Stockholms slott den 9 mars 1945.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 mars 1945.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, BERGQUIST, DOMÖ, GJÖRES, EWERLÖF, RUBBESTAD, OHLIN, ERLANDER, DANIELSON, ANDRÉN.

Efter gemensam beredning med chefen för socialdepartementet anför chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss.

Efter det länsstyrelsen i Västerbottens län underställt statskontorets prövning frågan om rätt för ordinarie landskanslisten vid nämnda länsstyrelse O. M. Öhman att komma i åtnjutande av sjukpension, förklarade statskontoret genom beslut den 23 september 1936 Öhman berättigad att från och med dagen näst efter den, då avgång från tjänsten ägde rum, för återstående livstiden åtnjuta avkortad pension till belopp av 2 280 kronor årligen att

utgå enligt bestämmelserna i civila tjänstepensionsreglementet den 30 juni 1934 (nr 442). Genom beslut den 12 oktober 1936 meddelade länsstyrelsen Öhman avsked från landskanslisttjänsten med utgången av oktober månad 1936. Till grund för myndigheternas beslut lågo vissa läkarintyg ävensom ett på medicinalstyrelsens vägnar av dess rättspsykiatriska nämnd den 8 augusti 1936 avgivet utlåtande av innehåll, att Öhman vore att anse såsom för framtiden oförmögen att på ett tillfredsställande sätt sköta sin tjänst samt att han enligt styrelsens uppfattning icke lämpligen kunde tjänstgöra inom annan befattning inom statsförvaltningen.

I ett den 12 mars 1943 dagtecknat yttrande har emellertid förste läkaren vid Umedalens sjukhus N. Sahlström anfört, att — på grund av vad han vid verkställda undersökningar och eljest alltsedan oktober månad 1940 iakttagit och av vad i övrigt vore honom bekant — det syntes honom, att Öhman sedan sistnämnda tid finge anses ha varit och fortfarande vara vid fullgod psykisk hälsa. Medicinalstyrelsens rättspsykiatriska nämnd har i ett den 5 april 1943 avgivet utlåtande förklarat, att Öhman på sätt Sahlström visat numera finge anses vara vid fullgod psykisk hälsa.

Öhman har sedermera blivit återanställd i statens tjänst. Han erhöll från och med den 20 maj 1943 arvodesanställning såsom assistent i statens utrymningskommission och innehar nu, efter civilförsvarets omorganisation, tills vidare motsvarande anställning hos civilförsvarsstyrelsen.

Under förhandenvarande omständigheter synes det skäligt, att Öhmans avlönings- och pensioneringsförhållanden regleras i närmare anslutning till vad i dessa hänseenden skulle ha gällt, om han icke blivit sjukpensionerad. Öhman är född den 26 september 1897 och uppnår således 65 års ålder — den levnadsålder, vilken enligt pensionsreglementena tillämpas såsom pensionsålder för landskanslist — först i september 1962. Lämpligt synes vara, att han från och med den 1 juli 1945 uppföres på övergångsstat vid länsstyrelserna med placering i lönegraden A 15 eller således samma lönegrad, till vilken övriga landskanslister på övergångsstat äro hänfödda. Det bör härvid åligga honom att vid länsstyrelse eller eljest i statens tjänst förrätta göromål motsvarande dem, som ankomma på befattningshavare i högst nämnda lönegrad. Från den avlöning, som tillkommer honom i hans egenskap av landskanslist på övergångsstat, bör avdragas vad han på grund av det tidigare beslutet äger utbekomma i pensionsförmåner. Frågorna i vilken löneklass Öhman från och med den 1 juli 1945 skall placeras samt i vad mån han skall äga att såsom tjänstår i pensionshänseende tillgodoräkna tiden från avskedet till uppförandet på övergångsstat torde böra göras till föremål för särskild prövning. Såväl härutinnan som i andra hänseenden kunna avvikelser från detaljföreskrifterna i avlönings- och pensionsreglementena skäligen böra göras i förevarande fall. Jag föreslår, att Kungl. Maj:t inhämtar riksdagens bemyndigande att reglera Öhmans avlönings- och pensioneringsförhållanden i huvudsaklig överensstämmelse med vad i det föregående angivits. Bemyndigandet bör förutsättas innefatta jämväl befogenhet att förordna om den ut-

ökning av antalet på övergångsstat uppförda landskanslister, som betingas av förslaget.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen,

att bemyndiga Kungl. Maj:t att besluta om reglering av avlönings- och pensioneringsförhållandena för f. d. landskanslisten vid länsstyrelsen i Västerbottens län O. M. Öhman i huvudsaklig överensstämmelse med vad i det föregående angivits.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gösta Renlund.
